

Gang 10 Maj. Graa Fluesnapper (*Muscicapa grisola*) saas 13 Maj.

Den største Begivenhed paa Foraarstrækket var, da jeg 12 Maj henad Kl. 7 Aften i Skovhegnet saa Sort Rødstjert (*Ruticilla titys*); jeg havde rig Lejlighed til at iagttage den i en halv Snæs Alens Afstand, som den sad i smaa Bøgepurrer; det var en gammel Han med stærk sort Ryg og Bryst; den næste Dag saa jeg efter den paa samme Sted, men den var der ikke.

HVAD ER GYVFUGLE?

AF

O. HELMS.

Min Opfordring om at sende Meddelelser til Tidsskriftet, der kunde bidrage til Løsning af Gyvfuglespørgsmaalet, er velvillig bleven efterkommet af flere, hvis Bidrag jeg gengiver nedenstaaende:

Distriktslæge Jørgensen, Thisted, skriver: »Jeg har i 8 Aar efter Tid og Lejlighed observeret Fugletrækket paa Færøerne (Suderø). Jeg har i den Tid aldrig hørt Gyvfugle, skønt min Stilling medførte, at jeg ofte færdedes ude om Natten. Hvis Fløjsanden er Gyvfugl, kan det passe, da den ikke træffes paa Færøerne eller Island, undtagen tilfældigt. Sortanden er ligesaa sjælden«.

Skovrider Lassen, Charlottendal Skovdistrikt pr. Slagelse, meddeler følgende: »Igaar, 5 April fangede jeg i et lille Vandløb her i Skoven en Sortand (*Oedemia nigra*) Han, med beskadiget venstre Vinge. De stedlige Forhold synes mig at tyde paa, at den kun har ligget der siden sidste Nat. Selv har jeg ikke om Aftenen den 4de lyttet efter Træk undtagen i faa Minutter, og har ikke iagttaget Gyvfugle — — — Anden har jeg i en Dam her ved Skovridergaarden, hvor den foreløbig befinder sig vel. Da jeg tog den udstødte den et Par kort efter hinanden følgende Lyde, som jeg nærmest vil stave »Yv«; siden har jeg ingen Lyd hørt fra den.«

I Brev af 21 August meddeler Skovrider Lassen endvidere følgende: »Som meddelt fangede jeg Anden (♂) 5 April; den ene Vinge var temmelig stærkt beskadiget. Den levede i en Dam, indtil den 16de samme Maaned, da den om Morgenen, da jeg

kom ud til den, laa død i Vandet. Jeg havde prøvet at fodre den med forskellige Ting, men den aad intet, og i Dammen, hvor der iøvrigt er mange Vandplanter, Snegle etc., maa der vel have manglet nogle for den nødvendige Livsbetingelser. — Jeg forsøgte om Aftenen at høre, om den mulig skulde svare træk-kende Gyvfugle, men havde intet Resultat deraf; dog hørte jeg ogsaa kun fjærne Træk«. — Efter Opfordring i Bladene indkom til Skovrider Lassen nogle Meddelelser om Gyvfugletræk, paa Slagelseegnen, de to gaaende ud paa, at der var hørt Gyvfugle Natten mellem 3 og 4 April, den tredie paa at Trækket var hørt over Slagelse Natten mellem 4 og 5 April; endvidere har Adjunkt H. Chr. C. Mortensen berettet, at der hørtes Gyvfugletræk over Viborg om Aftenen 4 April.

Gymnasiast Paul Jespersen, Næsbyhoved, har sendt en nøje Beretning om Gyvfugletrækket paa hans Egn i Foraaret 1908; det begyndte 30 Marts og den sidste Fugl hørtes 11 Maj. Hovedtrækket faldt fra 23 April til 1 Maj, den største Træk-aften var 23 April. Foruden Gyvlyden hørten »en kort stødende Lyd (kraah). Denne Lyd syntes nærmest at komme lige efter Fløjtene, som om det var en Lyd, der var udstødt af en af Gyvfuglene, hver Gang den havde ladet høre sin Fløjtetone, thi den kom altid paa et bestemt Øjeblik og et bestemt lille Tidsrum efter Fløjtetonen.«

Typograf Carl Chr. Olsen, Nykøbing, Falster, giver nedenstaaende Bidrag: »For mange Aar siden — vistnok 15 April 88 — da jeg om Morgenen ved Solopgang kom ned ved Sundet her, blev jeg opmærksom paa den velkendte Fløjten af Gyvfuglen og ved at se til Vejrs, opdagede jeg — hvad jeg ogsaa den Gang formodede, at det var — en lille Flok sorte Ænder, som i en umaadelig Højde trak mod Nordøst. Dette er den eneste Gang jeg har hørt og samtidig set »Gyvfugle« paa Træk.

Da jeg en Timestid senere sejlede ned ad Sundet, traf jeg et Par Flokke Sortænder (*Oedemia nigra*) svømmende. De vare usædvanlig livlige, og Hannerne forfulgte ofte et Par Hunner, som fandtes i Flokkene. Ved denne Lejlighed hørte jeg gentagne Gange deres behagelige Fløjtetone — særlig naar de vilde til at lette — som jeg ikke kunde skelne fra den, man hører om Natten. Der havde samme Nat været usædvanlig stort Træk af Gyvfugle og tillige en Del Havliter og Spover.

Et Par Gange senere har jeg hørt ovennævnte Lyd af Sortanden, naar jeg har truffet den nedad Sundet. Tillige har jeg en Gang hørt den udstøde en helt anden Lyd, nemlig, da jeg for nogle Aar siden i September Maaned traf to gamle Hanner, hvoraf jeg fældede den ene, idet den lettede og trak forbi. Fuglen udstødte nemlig en kort trilleagtig Fløjten omtrent som et hurtigt gentaget blit — blit — blit, noget lig den Lyd, Spurvehøgen og de mindre Falke undertiden lade høre.«

Selv har jeg ikke i Foraaret haft Lejlighed til at gøre yderligere Iagttagelser over Gyvfuglene, kun har jeg bemærket, at de trække over det sydlige Fyn i lige saa stor Mængde som over Sjælland.

Nogle af de ovenstaaende Iagttagelser synes jo at tale stærkt for Sortanden som »Gyvfugl«, men løst er Spørgsmaalet ikke blevet endnu.

OPTEGNELSER AF JYDSKE MEDLEMMER AF D. O. F. OM EN BOGFINKEREDE.

VED

H. CHR. C. MORTENSEN, Viborg.

Den 13 Maj 1908 Kl. 7 Eftermiddag fløj en Bogfinke ♂ op for mine Fødder fra en lavtsiddende Gren i Hegnet af de unge Træer og Buske om vor Have. Da den havde gjort det samme Aftenen i Forvejen, saa jeg mig nu om og fandt en nybygget Bogfinkerede — den maa være opført paa ganske faa Dage — i en ung Elm nogle Alen derfra. Elmens Stamme, der ved Roden kun er 5 Tommer i Gennemsnit, deler sig i 3 Grene godt $2\frac{1}{2}$ Al. fra Jorden, og i denne Kløft sad Reden, let at opdage, da Træet staar frit, med en Afstand af 2 Alen til sine Kammerater paa hver Side. De unge Træer danner en Midtrække i Hegnet; Ydersiderne af det bestaar af 3 à 4 Al. høje Buske, der staar i en Række langs ned ad hver Side af Trærækken, $2\frac{1}{2}$ Al. fra denne. Træer og Buske var i Færd med at grønnes; Jorden mellem dem var skuffet og revet, altsaa helt nøgen. Uden for hver Buskrække, langs med den, er der en Havegang.

Reden var stærkt hvidbroget at se til, idet Fuglene, foruden Lav, havde anvendt udkastet Vat til at pynte med udvendig;